

STUDENTEN WEEKBLAD

13^e Jaargang.

No. 35.

REDACTEUREN:

C. TELLEGEN, NOTODININGRAT, A. DE JONGH, W. F. A. ROËLL,
E. HIJMANS, G. B. VAN DE WERFHORST, J. H. VAN ROSSEM.

VAST MEDEWERKER IN ZAKE STUDIEBELANGEN: A. J. STARING.

Zaterdag

16 Sept. '11.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN JR.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
VLAMINGSTRAAT 34.

Bericht.

Evenals reeds vroeger geschiedde, wenscht de Redactie ook dit jaar een litteraire wedstrijd voor groenen te openen. Opstellen en gedichten (waaraan geen zware eischen zullen worden gesteld) worden ingewacht vóór Dinsdag 26 September e.k., adres Vlamingstraat 34. Prijs een nader bekend te maken boekwerk. Stukken mogen geschreven worden onder pseudoniem, mits onder bijvoeging van den waren naam des schrijvers.

De Redactie rekent op groote deelname en wacht reeds van heden af inzendingen voor den wedstrijd.

Inhoud.

Uit de Delftsche wereld.

Het gebrek aan ingenieurs in Indië.

Delftsch Studenten-Corps.

Aan de groenen.
Studentenorganisatie, door P. J. Willekes Macdonald.
Aanvulling naamlijst Candidaat-leden.

Gedachten en gedichten.

Hoogere techniek in de huishouding, door O. M.
Uit het jongste werk van Wells. II. (Slot).
Ideaal, door X.
Bescheiden bijdrage in de ontwikkeling van het Phoenixlied,
door J. W.

Van verre landen.

In het belang van Groot-Nederland.
Oorlogsberichten.

Kunst.

Reinaert de Vos, door J. v. R.

Boekbespreking.

Studiebelangen.

Reorganisatie Handleidingen-Vereeniging.
Plaatsgebrek.

Feuilleton.

Studenten und soziale Welt.

Ingekomen boeken.

Technische Hoogeschool.

Adresveranderingen.

Uit de Delftsche wereld.

Het gebrek aan ingenieurs in Indië.

Hieronder volge een uitknipsel dat zeer zeker de moeite waard is door elke Delvenaar te worden gelezen en overdacht.

Wegens plaatsgebrek moesten de onderstreepingen die wij er bij zouden willen aanbrengen, — alsmede enkele bedenkingen — achterwege blijven.

Misschien geeft bovendien het lezen van dit enkele stukje één onzer lezers enkele gedachten of beschouwingen in de pen, die wij gaarne zullen opnemen.

Wij staan hier voor een belangrijk feit, nl. een groot gemis aan contact tusschen de *Nederlandsche* T. H. en de *Nederlandsche* koloniën:

Personeel voor den dienst van den Waterstaat en de B.O.W. in Ned.-Indië.

Overgenomen uit de Javabode, heeft in de groote pers een berichtje de rondte gedaan, volgens hetwelk de N.-I. regeering in overleg zou zijn getreden met de Minister van Koloniën omtrent de maatregelen, welke te nemen zijn, om te voorzien in het steeds stijgend gebrek aan ingenieurs voor den waterstaatsdienst aldaar. Het aantal vacatures, dat op het oogenblik in het korps bestaat is reeds gestegen tot over de dertig.

Het voornemen zou nu zijn om het aanvangstractement der aspirant-ingenieurs te verhoogen van f 250,— tot f 350,—, en van de ingenieurs van f 350,— tot f 400,— 's maands.

Maar ook dan blijft volgens de Javabode, het een groote vraag of dat voldoende is om de Nederlandsche ingenieurs herwaarts te lokken.

Uit dien hoofde moet zijn voorgesteld te trachten ge-diplomeerde technici van vreemden landaard bij voorkeur Duitschers en Denen, te krijgen en deze voor 5 jaren aan te steien als tijdelijk ingenieur.

Ook de verkrijging van een voldoende aantal opzichters en architecten gaat met moeilijkheden gepaard, doordat een groot aantal, omdat zij elders meer geld kunnen verdienen, spoedig 's lands dienst verlaten.

Ik geloof dat vele met mij over een dergelijk bericht nog al verwonderd hebben opgekeken.

Aan de activiteit van den Hollander om in den vreemde eene positie te veroveren kan het niet liggen, dagelijks leest men benoemingen van technici naar alle oorden der wereld.

Maar in gemoede kan men toch ook niet zeggen, dat de bezoldigingen en de verdere vergoedingen te gering zijn.

Dat men met een aanvangstractement van f 250,— niet kan rondkomen is toch zeker wel waar, althans de pas aankomende officieren genieten niet meer dan f 175,— tractement en f 75,— vergoeding voor huishuur.

Het voorstel vreemdelingen in dienst te nemen lijkt mij al het meest ongeschikt.

Mij dunkt, dat men den weg op moet bij den aanvang der ingenieursstudie reeds studenten aan te nemen voor den dienst in N.-I. met een behoorlijke studietoelage, waardoor men onbemiddelde jongelui de gelegenheid opent hunne krachten aan 's lands dienst te wijden.

Zoo'n toelage zou b.v. f 1000,— per jaar moeten bedragen, dus zou voor elk een f 5000,— kosten, aangenomen dat deze jongelui in den daarvoor bestemden tijd afstudeeren.

Deze regeling zou het voordeel opleveren, dat men voor hen zou kunnen invoeren een afzonderlijk examen waarbij zoowel van de c.i. als van de b.i. studie tot zijn recht kwam, terwijl tevens nadruk gelegd kon worden op Indische materialen en bouwwijzen en wat aan kennis van taal, land en volk van den Archipel kan worden gedaan.

(Overgenomen uit een ingezonden schrijven van den heer Schaad in het Bouwkundig Weekblad van de vorige week).

Delftsch Studenten-Corps.

Aan de Groenen.

Als ik nat, moe en mat,
 In een plas ben gesmakt,
 Heb ik rust, voor een poos;
 En ook nu, g'lijk altoos,
 Dwaalt mijn geest weer naar huis
 Naar mijn lief, vredig thuis,
 Waar thans alles reeds rust.
 Van geen groentijd bewust
 Droom ik mij weer bij hen
 Waar ik thans vér van ben.

.....
 Hei, sta op, lui secreet!
 Weet je wel, hoe ik heet?
 Wel verdoemd, stel je voor!
 Wou je maffend, je groentijd door?

Almanak D. S. C. 1909.

Zoo is het, zoo is het althans soms voor ons allen geweest. En dat is goed! Ja groenen, schare kaalhoofdigen, dit klinkt misschien hard, zooals veel wat jullie te hooren krijgt, hard klinkt. Maar van die hardheid gaat een wakker-schuddende kracht uit, die jullie nu nog wel niet zult apprecieeren, maar waarvoor jullie ons later heel dankbaar zult zijn. Want dit alles is maar voorbijgaand, tijdelijk onaangenaam. Straks worden de poorten ontsloten en zal niets jullie jonge kracht, jullie heerlijk enthousiasme meer in den weg staan.

En wie dan de Halle der Vrijheid betreedt, spontaan genietend van het heerlijke leven, gelukkig, indien hij heeft nagedacht. Schuw en met verbaasde oogen zal hij weliswaar in den beginne tegenover dit rijke, overstelpende vrijheidsidee staan, zooals nu tegen zijn ontgroeners. Maar al heel gauw zal daar blijken te bestaan een analogie tusschen het groenenbestaan en het werkelijke leven en rustig nu, U wetend op bekend terrein zult gij dit leven aanvaarden.

Maar ook nu reeds is er vrijheid, vrijheid, die gij nog maar zelden schijnt te beseffen, de vrijheid van te kunnen spreken over alles wat u bezighoudt. Als gij daar van overtuigd waart, zoudt gij den moed hebben hierom te lachen, denkend „wat, wij vrijheid, wij die gegooid worden en gescholden, die duizendmaal hooren „hou je bek” of „verdwyn met je goor gezicht”. Maar zelfs dat te denken lijkt u een misdaad en angst, dat uw hoongelaat zou worden ontdekt, angst, eeuwige angst voor die onmenschen

Feuilleton.

Studenten und soziale Welt.

Einst war das Studententum anders. Durch seine Lieder klang es von nationalen Zielen, und die Romantik seiner Liebespoesie war übertönt von der Wucht der Tageskämpfe. Das Papier in der Hand hatte Augenblickswert und die Begeisterung war auf aktuelle Ziele gerichtet. Die junge Welt von damals lebte ihre Zeit mit.

Dann kam ein Studententum, das sich in seinen Privilegien sonnte, dabei aber vergasz, wie man Privilegien nur denen gibt, die sich Verdienste erwerben, ein Studententum, das nichts erwerben, sondern nur genießen wollte, das wähnte, die Führung der Nation falle ihm dereinst durch das Recht der Erbschaft so wie so in die Hand. Seine Auffassung war, die Studienjahre gehörten der Lebensfreude und der Freundschaft, der gesellschaftlichen Vorbildung und der Erhaltung bestimmter ideeller Güter. Nur der Erhaltung, ob es sich nun um nationale Gesinnung oder um religiöse Grundsätze handelte.

Dieses negative Studententum, das seinem Volke nichts geben weisz, bricht heute zusammen und ein neues steigt mit der Zeit herauf, die selbst neu geworden ist. Unten geht die Zeitgeschichte ihre grosze Strasse daher und die Stimmen Tausender rufen zum Studententum von heute

doet u allen neer zitten, suf met stompe hersenen in vage herinnering aan alles wat was. En toch, die vrijheid is er. Durf ze te aanvaarden, slachtoffers! Durf te spreken, durf u te geven, en gij zult in de schreeuwende studs plots luisterende „mensen” vinden, en de onverschillige hoogheden worden tot hartelijke vriendelijke raadgevers. En die hebt ge noodig. In al de ellende zult gij hebben beseft het eigendommelijke, het wonderheerlijke van de studentenmaatschappij. En gij hebt u „groen” gevoeld, duizendmaal erger dan wanneer ge niet wist wie Goethe was. Durf de vrijheid te nemen, durf vrij te zijn, en groen en gij zult een meelevende, een vooruithelpende vinden, dat u 's avonds op uw kamer dankbare gedachten zal geven.

Vrijheid, parodie voor groenenbegrip, machtigste factor in uw eigen handen om als mensch tegen menschen te staan.

Doch als gij z.g.n. vrij, onder elkaar pas vrij denkt te zijn, arme stakkers wat een tragi-comedie speelt ge dan. Ge brult en joelt op groenenkroeg, leeft in roes en ziet alles in roes en gaat om met elkaar in stijgenden roes.

Stakkers, want die avonden zullen uw tijd in Delft beslissen. En alles wat wordt in roes, moet vallen vroeg of laat. Blijf niet staan bij kennissen van vroeger onder uw medegroenen, ga niet af op uiterlijkheid, op vies jasje of op ongunstig voorkomen, want vies en ongunstig ziet gij er allen uit. Durf ook daar waarlijk vrij te zijn, vrij van overdrevenheid, vrij van vooroordeel, vrij van comediespel. Blijf niet in eng kringetje, houdt er geen uitsluiting op na, en zoek al de gebreken van anderen 100-voud vergroot in u zelf. Te veel hokt gij bij elkaar ('t is ons al overbekend) te veel wordt reeds de bedeesde op zij gezet, en heeft de grootste schreeuwer het woord. Durf met intense wil tot u zelf te komen en dan zult gij weten hoe vrij gij nu reeds zijt, hoe nu de ware vrijheid voor u staat. En dan ook waag ik het u te citeeren, zonder stomstarenden blik of open mond te ontdekken:

Slaaf, wie zich, tegen wat hij moet, verzet;
 Maar, vrij de wil, van wie al willend doet
 Den wil van wat geluk en vrede geeft.

Studentenorganisatie.

Nu het aantal candidaat-leden van het Corps het hoogst waarschijnlijk maakt, dat hun percentage ten opzichte der nieuw-ingeschrevenen constant is, nu dus blijkt, dat de herhaalde aanvallen op dit instituut geenerlei effect hebben en het instituut zelf dus onafhankelijk is van de tijdelijke invloeden buiten de studentenmaatschappij.

Nu in het komende jaar onvermijdelijk wederom ter sprake moet komen welke houding door de Delftsche

herauf: „Werde neu mit uns und steig in unser Leben hinab, denn du gehörst nicht der Zeit der Groszväter, sondern uns und dir selber. Du muszt neu sein und tätig wie wir”.

I.

Was will die neue Bewegung? Auf diese Frage eine klare Antwort. Denn unser Ziel soll keine schemenhafte Romantik und kein Schwarm von Klang und Farbe sein, sondern ein jugendlich erfasztes Ziel, das den Sturm verträgt und ein Programm, das fürs Leben vorhält. Auch die dereinst in ihre Berufe hineingewachsen sind und schon beginnen, alt und nüchtern Lebenserfahrung zu tragen, sollen sich an diesem Ziele als einem vollwertigen wieder aufarbeiten können. Denn es war keine Phrase. Das Ziel der sozial-studentischen Bewegung lautet: *Erfassung der Hineingehörigkeit ins Volksganze, Verständnis für dasselbe und Wille, ihm zu dienen.*

1. Wir wollen deshalb aber *kein parteipolitisches Studententum*. Wir sind keine Romanen, bei denen der Austritt aus dem Lyzeum zugleich einen Eintritt in die agitatorische Politik bedeutet, keine italienischen Studenten, vor deren Streiks die Ministerien zittern und deren Rhetorik die Wandelgänge der Universitäten zu Arenen politischer Kämpfe macht. Wir sind werdender als jene, langsamer fähig und beanspruchen das Recht längerer Vorbereitung, ehe wir uns zur Aktion entschlieszen. Und mit Recht wehren wir uns gegen die Einengung studentischer Jugend

Studenten tegenover het Amsterdamsche Corps wordt aangenomen, met het oog op de lustrumvertegenwoordiging.

Nu wij ons nog van voor de vacantie herinneren, dat een nauwere aansluiting van mannelijke bij de vrouwelijke studenten hier wenschelijk werd geacht.

Nu het daarenboven niet te ontkennen is, dat in eenige faculteiten en studie jaren meer en meer vrees aan 't licht komt voor onnoodig verzwaren der studie-eischen door overschatting van bijkomstige bekwaamheden.

Nu heb ik het gewaagd in overleg met het bestuur der Debating-Club een bespreking aan te kondigen van de wijze waarop in Delft de studenten georganiseerd zijn.

Ik heb daarbij vooropgesteld waarom ik belangstelling meen te mogen verwachten, ik ben mij er echter geheel van bewust, dat een degelijke bespreking niet verwacht zal worden van iemand die hoogstens midden in de studentenbeweging staat. Juist daarom echter ben ik van meening, dat in dezen door een debat iets te bereiken zal zijn, waar ik toch slechts dan iets krachtigs kan beweren, wanneer ik mij aan mijn op het oogenblik gevestigde opvattingen houd, daar weet ik, dat zij voldoende eenzijdig zijn, om een even krachtige tegenspraak waarschijnlijk te maken. Door deze vroegtijdige aankondiging nu, hoop ik, dat mijne tegenstanders en vooral ook mijne medestanders dat materiaal dat hun nu misschien flauwelijk voor den geest staat zullen verzamelen, zoodat in ieder geval het debat daarvoor belangrijk zal zijn, dat een zoo ruim mogelijk overzicht der argumenten verschaft wordt.

Hoewel den vorm der betreffende stellingen voor mij nog niet vast staat, is het misschien toch beter dat ik de hoofdstrekking van mijn betoog hier aankondig. Ik zal mij dan waarschijnlijk geheel stellen op het standpunt dat het corps alle vormen van studenten-organisatie moet omvatten en dat er voor alle ingeschrevenen minstens één gebied is waar zij voldoende overeenstemmen om een gemeenschappelijk orgaan te hebben. Hiermede is bedoeld een bestuur of commissie, die, om die belangen te behartigen de betrokkenen waarlijk vertegenwoordigen moet en dus door hen allen gekozen of aangewezen moet zijn. Worden die punten van overeenstemming talrijker zoo moet ook het aantal organen talrijker zijn waarbij zij gemeenschappelijk geïnteresseerd zijn. Naarmate dit aantal gemeenschappelijke lidmaatschappen stijgt wordt de maatschappelijke band sterker. Ten slotte zal deze op zijn grootste kracht een invloed in en buiten de studenten-maatschappij kunnen uitoefenen, die allen ten goede kan komen. Aan het particulier initiatief van elk der ruim duizend belanghebbenden kan het bereiken der organisatie niet worden overgelaten. Het is noodzakelijk dat de nu vaak gedwongen verhoudingen door centrale leiding zoo natuurlijk mogelijk worden geschikt, slechts dan kan met academische vrijheid de gelegenheid geboden worden zich behalve tot technicus tot maatschappelijk mensch te ontwikkelen.

in kleine Parteipolitik. Schon das Wort klingt uns so engbrüstig, so alt und ledern, so recht nach Paragraphen und Handelsgeschäft und trockener technischer Arbeit. Wir suchen das Weite und Grosze und sagen uns, dasz die fachliche Kleinarbeit noch früh genug kommt. Wir fürchten, wir möchten uns allzu früh festlegen, und könnten gar nicht weitherzig und weitsichtig genug sein. Dabei achten wir voll und ganz die Bedingungen unseres Verfassungslebens und betrachten den eklen Pessimismus, der sich vielfach auch im Studententum breit macht und von oben herab gesetzgeberische Arbeit, ernste Agitation und kraftvolle Parteiorganisation verachtet, als ungesund und lächerlich. Wir wollen die Gesunden sein und, wo es not tut, später im deutschen Leben unsere Pflicht erfüllen, aber agitatorische Parteipolitik wollen wir als Studenten nicht treiben.

2. Wir wollen auch keine jungen Fanatiker sein, die in einen kleinen Gesichtspunkt die ganze, frische Welt einschrauben und für deren Vielfältigkeit kein Verständnis haben. Auch wir haben Sinn an farbenhellen studentischen Festen, wenn wir vielleicht auch im Interesse des Volksganzen vom heutigen Studententum ein weiseres Masz und eine taktvollere Art wünschen müssen. Aber wir wollen arbeiten, dasz sie Formen eines neuen Inhaltes werden der groszen Hingabe an das Volksganze. Sie sollen eine andere Seele haben und eines sozialen Gedankens voll sein. Aus dieser neuen Zielstrebigkeit werden sie auch neue Kräfte erhalten. Wir wollen Lieder singen, die in Werkstatt und

In het meer concrete zal ik daartoe waarschijnlijk de volgende langzamerhand te verwezenlijken verbeteringen aanbevelen: Opname van verschillende soorten van leden in het corps, en behartiging van studiebelangen evenzeer als van gezelligheidsleven. Erkenning van een door vrouwelijke leden onderling geregelde groentijd als gelijkwaardig aan die der mannelijke onderling. Contrôle van het corps op alle vereenigingen doch inmenging slechts op het punt van de toelating van leden. Hierdoor toch wordt den aard der vereeniging het meest bepaald en daarmee de verhouding tot alle andere onderdeelen van het corps. Vooral echter waar het gaat om het al of niet vereischen van een groentijd in verband met het doel der vereeniging (ik denk b.v. aan de Civiel- en Bouwkundige-Leeskring) kan de beslissing slechts bij het totaal der studenten liggen. Voor de verdere loop van zaken wordt door contrôle, waarschuwing en publiciteit een voldoende juiste gang van zaken gewaarborgd met ruimte voor het initiatief van besturen en leden.

De leden der Debating-Club zullen, zoodra de datum der vergadering vaststaat, stellingen ontvangen. Wellicht zal de tekst ervan afwijken van 't hier geschetste; wanneer er nog polemiek voorafgaat is dit waarschijnlijk; het onderwerp echter blijft zoodat het hier voorloopig is voorgesteld.

10 September.

P. J. WILLEKES MACDONALD.

Naamlijst der Candidaat-leden van het Delftsch Studentencorps.

AANVULLING.

N. Biersteker, w. en s.	Oude Delft 21.
J. W. Kessler, t.	Voorstraat 11.
W. L. van Nugteren, c.	Oude Delft 206.
H. W. Poelman, b.	Voldersgracht 15.
K. J. Leatemala, w.	Spoorsingel 2.
J. Straub, t.	Noordeinde 2.

VERVALLEN.

A. F. Haagsma, t.	Hypolitusbuurt.
-------------------	-----------------

(Zie verder Tweede Blad).

Gasse, in Proletarierseelen und aufhorchenden Volksgenossen helles und kräftiges Echo wecken. Wir wollen eine Lyrik unserer Zeit, in die die Not und die Kraft unseres Volkstums hinaufklingt.

3. Uns ist zum dritten unsere Arbeit *kein Sport und kein Mode*. Wenn wir zu den Armen gehen, wenn wir mit den kenden Volksgenossen der arbeitenden Klasse verkehren, wenn wir unter ihnen stehen bei ihrer Arbeit und in ihrem Bildungseifer, dann ist uns das eine grosze Pflichterfüllung und kein Sport. Es ist uns ein Wollen, das aufs Ganze gerichtet ist, und ein Dienst der Liebe, den allen andern voraus die gebildete Jugend von heute leisten musz. Wir wollen keine Adventsfarben in die frohe Jugendzeit tragen, es scheint uns aber sträflich zu sein, sie sorglos zu genießen, wenn andere neben uns stehen, die keine Jugend haben.

II.

Paszt diese Auffassung des Studententums in unsere Zeit? Ja und nochmals ja. Sie ist geradezu eine *Forderung des Tages*, an dem wir leben. Die vergitterte Welt des alten Studententums, an der die Lakaien standen und dem Volke den Eintritt verwehrten, die Parke, die den Musensöhnen reserviert waren, passen nicht mehr in unsere Zeit. Wir haben ganz anderes zu tun, als nur mit studentischen Privilegien behangen ein idyllisches Sonderdasein zu führen und uns auf Jahre hinaus vor der Wirklichkeit zu verbergen. Es darf nicht heizen: *odi profanum vulgus*. Das wäre heute eine Sprache der Blindheit und eine gefährliche Unkenntnis

COIFFEURSALON volgens de - - eischen des tijds **JOH. MULLER** Choorstraat 42.

GERECHTIGD TOT HET VOEREN VAN HET „RIJKBOTERMERK“.

S. VAN DER MAREL,

voorheen IJ. VAN WOERDEN.

Roomboterhandel. CHOORSTRAAT 11. Tel. 203.

Specialiteit in:
zeer fijne GOUDSCHE, LEIDSCHÉ en EDAMMER

::: **KAASSOORTEN.** :::

➔ **VERSCHÉ EIEREN.** ➔

Gepasteuriseerde Flesschenmelk

en Yoghurt

van de Melkinrichting DE LANDBOUW,

te 's Gravenhage.

Hôtel WILHELMINA,
CAFE-RESTAURANT.

BILLARDZAAL.

Abonnementskaarten voor

Dineeren

niet persoonlijk en altijd geldig.

J. H. RIPPE, Restaurateur.

GEREEDSCHAPPEN voor Hout, Metaalbewerking, enz.
M. J. J. GOUDRIAAN, Peperstraat 2. -:- **Telef. 392.**

J. A. VAN SWERS.

Sigarenmagazijn.

HYPOLITUSBUURT 47 - DELFT.

IMPORT. : : EXPORT.

(Uitsluitend Handwerk).

— H. H. STUDENTEN. —

Vraagt steeds de van ouds bekende prima
ZOUTE BOLLEN (14 ct. per ons)
en SPECULAAS (11 ct. p. ons) van

Firma **OVERVOORDE,**

Oude Delft 178, hoek Baljuwsteeg. Telefoon 54.

Hôtel „CENTRAL”,

Café-Restaurant 1e Rang.

WIJNHAVEN 6-7.

AFZONDERLIJKE BILJARTZAAL.

AUTO- en RIJWIEL-GARAGE aan de achterzijde der zaak,
Oude Delft 92. Tevens ingang.

Zalen voor Vergaderingen, Déjeuners, Diners en Soupers.

Ook **DINERS BIJ ABONNEMENT.**

➔ Den bezoekers wordt verzocht hunne rijwielen in de garage te plaatsen.

ZONDER TWIJFEL vindt men de **RUIJMSTE** **SORTEERING**

STUDEERLAMPEN

voor GAS- en ELECTRISCH LICHT.

bij **J. HUURMAN,** Hypolitusbuurt 22,

twee huizen voorbij het POSTKANTOOR

Gascomforen. -:- Keteltjes -:- Gaslangen.

: : : Zit- en Voetbaden. : : :

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 16 SEPTEMBER 1911. No. 35.

Gedachten en Gedichten.

Hoogere techniek in de huishouding.

(Een leerzame geschiedenis).

Twee behangersknechten waren reeds gedurende een uur bezig geweest op mijn kamer een groot ouderwetsch kabinet te plaatsen, toen één van hun mij kwam zeggen, dat ze zoover klaar waren. Ik ging mee naar boven en jawel: één van de zijmuren van mijn studeervertrek werd totaal verduisterd door een gevaarte, dat ik begreep, dat mijn eikenhouten kabinet moest zijn.

Staan deed het ding echter niet, zooals de behangersknecht beweerd had; hangen of balanceeren is ook niet juist. Het was een geheel oorspronkelijke manier van in de kamer aanwezig zijn. De Nederlandsche taal bezit er geen goed woord voor; misschien dat het Esperanto in dit opzicht vollediger is, door de bijna onbepaalde mildheid, waarmee de uitvinder van die wereldtaal met vóór-, tusschen- en achtervoegsels omspringt.

In ieder geval kan ik mijn bedoeling nog iets duidelijker maken, door er op te wijzen, dat het meubel een somber dreigende houding aangenomen had, juist alsof het van plan was te wachten tot er een groot aantal mensen in de kamer zouden aanwezig zijn, om dan onverhoeds van uit de hoogte op hun neer te storten en zoo mét zijn vijanden den dood te vinden gelijk Simson zaliger het eertijds in den tempel geleverd heeft.

Ik vroeg aan één van de behangers, die mij het koelbloedigste scheen te zijn, hoe hij dacht over de mogelijkheid het dier te temmen, vóórdat het in een vlaag van woede mijn huisgenooten en mijzelf kon uitroeien.

Het antwoord was, dat een paar plankjes onder de voorste pooten van de kast wel voldoende zouden zijn en dat zij dát dus maar even zouden bewerkstelligen.

In de verste hoek van mijn kamer trok ik mij toen terug en moedigde van daar uit mijn huurbende aan met alle middelen, die mij ten dienste stonden.

Onder meer nam ik een goede sigaar uit het kistje naast den schoorsteenmantel en liet daarbij schijnbaar toevallig het deksel openstaan.

Een paar geschikte plankjes waren weldra gevonden. De grootste der beide knechts zou ze onder de pooten schuiven, terwijl de andere de kast aan een kant optilde.

Het krijgsplan werd aldus eenvoudig opgesteld en tot de uitvoering werd overgegaan.

Behalve een kwaadaardig knarsen en kraken van de kast, hoorde ik gedurende een minuut niets anders dan een kort afgebroken gezucht en gehijg, afgewisseld door een reeks banale aanmoedigingsgezegden als: „toemaar, hoop, hij gaat”, enz.

Eindelijk stond een van de kerels op met een gezicht, zoo rood als een rijpe tomaat en gaf mij een hijgend verslag van de vorderingen der werkzaamheden, welk verslag in hoofdzaak hiérop neer kwam, „dat het zoo niet ging”.

Ik gaf hem de eenige raad, die ik onder die omstandigheden geven kon, door te zeggen, dat hij het dan maar anders probeeren moest.

Dit leek hem een zeer verstandig voorstel en hij besloot eens met zijn kameraad te wisselen, hetwelk geschiedde.

Gelukkig toonde die kameraad sterker te zijn dan hij, want de kast ging werkelijk omhoog aan één kant en ik meende reeds, dat de overwinning behaald was, toen plotseling de serie van banale uitroepen, die ik bij de vorige poging reeds beschreven heb, afgewisseld werd door een kreet, zoo volkomen ongekunsteld en oprecht, dat ik er uit besloot, dat er in plaats van een plankje een menschevinger onder de poot van de kast moest zijn gekomen.

Voor ik echter mij van de waarheid van mijn vermoeden overtuigen kon, had de eigenaar van de bewuste vinger in zijn verontwaardiging dat lichaamsdeel onder de poot weggetrokken, met achterlading van enkele vierkante centimeters vel.

Zijn kameraad en ik onderzochten zijn wond en kwamen tot de conclusie, dat er gelukkig niets gebroken was. Wij brachten den patiënt naar beneden in de huiskamer, waar de verbandkist stond. Hier verbond ik zijn vinger en schonk hem toen een glas witte port in. Ook zijn kameraad gaf ik een glaasje voor de schrik natuurlijk en om hem niet jaloersch te maken.

Ik moet bekennen, dat ik zelf ook een drupje gedronken heb om hen niet verlegen te maken, maar het was niet veel, hoogstens half vol en zeker niet voller dan een klein eindje voorbij de kerkraampjes.

Ik geloof, dat het de portsmaak was, die mij er aan herinnerde, dat ik in Delft als student ingeschreven was en dat ik dus technisch ontwikkeld was. Dadelijk ging ik weer naar boven om op de een of andere vernuftige manier de plankjes onder de pooten van de kast te brengen. Een enkele blik uit mijn ervaren oog overtuigde mij, dat de hefboom hier het aangewezen werktuig was. Van de zolder bracht ik toen een stevige plank en een soliede kist te voorschijn en de hefboom was klaar. Zonder veel inspanning ging de kast omhoog en schoof ik onder een van de pooten een plankje.

Nog enkele seconden later was het tweede plankje op dezelfde manier behandeld en Simson was onschadelijk

der Zeit. Warum wir heute anders sein müssen als ehemals, sei mit wenig Worten gesagt.

1. Auch unsere Väter haben sich mit glühendem Glauben grossen Aufgaben ihrer Zeit gewidmet. Sie sind früh ins Volksganze hineingetreten, als es galt, Verfassungen herbeizuführen und ein einiges Deutschland aufzubauen. Unsere Väter haben den Rohbau des Reiches gegründet. Wo sind die Söhne, die nun die Weiterarbeit tun, die den neuen Ausbaueiten? Er harret unserer Hände. Heute heisst es, das geeinte Deutschland verschmelzen, anteilnehmen lehren und anteilnehmen lassen am Aufschwung der Industrie den Proletarierstand, am Erfolg der Landwirtschaft den letzten Knecht, am Handwerk seinen ärmsten Gesellen, am Ertrag des Kaufgeschäfts die sieche Witwe, die die Nadel führt im verstiegensten Zimmer. Das ist der Kampf gegen die Dissonanz des Besitzes, das ist die nationale Arbeit unserer Zeit an der Einheit und Kraft unseres Volkstums.

2. Schlimmer ist, sagt Schmoller, die Dissonanz der Bildungsgegensätze. Unser geistiges Leben einigt nicht genug. Nach Schlus der Volksschule scheidet für ganze Bevölkerungsschichten die Möglichkeit weiterer geistiger Ausbildung aus wirtschaftlichen Gründen vollständig aus, während sie kleinen Schichten reserviert bleibt. Die materielle Arbeit macht sehr viele stumpf und unfähig für geistiges Leben und ertötet. Dadurch wird die Dissonanz des Besitzes, deren gesellschaftliche Notwendigkeit in gewissen Grenzen begreifbar wäre und, verstanden, nicht aufreizen würde, zu einer gesellschaftlichen Gefahr. Es liegt an uns, hier Wege

zu bahnen, die der Zeit unserer Väter noch fremd gewesen sind. Sie bauten von auszen und wir müssen nach innen bauen. Sie dachten anders, aber, um himmelswillen, seit wann müssen wir denn genau so denken, wie die vor uns!

3. Und die Volksgenossen von heute erwarten unsere Mitarbeit. Sie stehen schon seit langem abseits. Es ist Misstrauen zwischen sie und uns gesät worden. Das stärkste Misstrauen säten die, denen das Wort „Volksganzes“ ein ungekannter Begriff war, und die für sich, und nur für sich, gearbeitet haben, die Egoisten. Etwas anderes sind sie nicht, auch wenn sie im Mantel des Herrenmenschentums die Philosophen spielen. Das, Kommilitonen, sind die Verräter des Volkstums, das sind die Feinde der nationalen Arbeit. Das Volk, dem noch das Christentum in die Seele geschrieben steht, erwartet von uns die Überbrückung der Kluft. An uns ist es, Vertrauen zu säen. Kritisch schauen die Volksgenossen uns an. Die naive Zeit bäuerlicher Unkultur und patriarchalischer Auffassung ist vorbei. Wache Augen und wache Herzen rings. Wehe, wenn es da keine Jugend gibt, die, statt zu feiern und in den Händen Becher zu heben, in ihren Händen und in ihren Herzen die Herzen des Volkes trägt!

(Uit het *Sociales Studentenflugblatt I*, herausgegeben vom „Sokr. Soz. Stud. arbeit“, Gladbach).

gemaakt. Snel bracht ik toen de kist en de plank weer naar boven en ging als zegevierend veldheer het tooneel van den strijd overzien.

Tien minuten later kwamen de beide behangers weer naar boven, ditmaal in gezelschap van een dienstman, die ze ondertusschen hadden opgebeld. Daar ik zooveel mogelijk genieten wilde van mijn overwinning nam ik een brief op en was schijnbaar in lezen verdiept, toen zij binnentraden.

„Ziezoo, meneer, nou zal het wel gaan. We hebben assentie gehaald!”

„Ja”, antwoordde ik, „dat zie ik, maar het is niet meer noodig. Ik heb die plankjes er al onder gezet”.

Drie paar verbaasde oogen keken naar de kast en van de kast weer naar mij.

Ik zette een gezicht, alsof ik hun verbazing niet begreep en huichelde: „Ze zijn toch wel goed zoo?”

Eindelijk kreeg een van hen zijn spraakvermogen terug en zei:

„Wel wis en bl. zijn ze zoo goed, meneer, maar hoe heeft U ze er alleen onder gekregen?”

„Och, dat is heel eenvoudig. Wij leeren dat in Delft van de professoren”.

De dienstman voelde eens even aan een van de plankjes, zeker om zich te overtuigen of hier geen gezichtsbedrog in 't spel was en vroeg mij toen hem de methode uit te leggen, die ik had aangewend.

„O, met plezier!” antwoordde ik, „je gaat maar vlak voor de kast staan, met in je linkerhand een stukje vleesch en rechts de beide plankjes. Dan fluit je zachtjes en dan zeg je: „Op kast, mooi, braaf opzitten, toe, geef dan een pootje!” En als dan de kast op zijn achterpooten gaat staan, dan schuif je vlug de plankjes, waar je ze hebben wilt en dan gooi je het stukje vleesch naar de kast of je steekt het zelf in je mond. In beide gevallen zal het meubel zijn voorpooten weer neerzetten, natuurlijk precies op de plankjes en dan ben je klaar!”

De beide behangers en de dienstman hadden mij in 't eerst verwonderd aangekeken, niet wetende waar het heen ging. Maar toen ze mijn geestigheid begrepen, begonnen ze te schateren en te brullen van lachen. En ik lachte zelf mee en gaf hun elk een sigaar en nog een glas port.

Daarna vertelde ik de grap nog eens en wij lachten alle vier weer even hard.

En de dienstman beweerde:

„Die is goed hoor. Ik wist niet dat ze zoiets in Delft leeren. Opzitten en pootjes geven! En daar hebben ze nou profesters voor noodig. Die is goed!”

NASCHRIFT. Bovenstaand verhaal werd mij toegezonden uit de nalatenschap van een mijnbouwkundig student, die het vorige jaar door een ontploffing van een vat water op het laboratorium om het leven kwam. Sedert werkt hij practisch in de zevende hellekring, waar hij foltergroeven maakt. Daardoor heeft hij natuurlijk niets meer aan de door hem geschreven opstellen en meen ik dus gerechtigd te zijn die te publiceeren, al zijn ze ook een beetje kinderachtig.

O. M.

Uit het jongste werk van Wells.

II. (Slot.)

The New Machiavelli.
John Lane, London 1911.

Het gedeelte, dat het leven van Remington te Cambridge beschrijft, bevat een programma van de opleiding, zooals Wells die zou wenschen. (Er is in de voorafgaande zinnen sprake van een aantal studenten, de omgeving van Remington.)

Ik kan me niet herinneren, dat we ooit studenten en hoogeschool critiseerden. Ik geloof, dat we ons zonder meer bij de bestaande toestand neerlegden. Als ik terugdenk aan mijn jonge jaren, dan ben ik altijd verbaasd over het groot aantal zaken, waarbij we ons neerlegden. Cambridge leek ons even natuurlijk, als dat ieder twee wenkbrauwen heeft of een wormvormig aanhangsel. Nu, met het grootere ongelooft van den middelbaren leeftijd, koester ik een diepgaand wantrouwen in die oude hoogeschoolen. Inderdaad had ik een plan.

Het kan zeker geen kwaad als ik hier het doelwit blootleg van mijn politiek streven.

Mijn plan voor het onderwijs was juist het uitgangspunt van het geheele groote ontwerp om de maatschappij te herbouwen. Ik wilde een nieuw mechanisme voor de opvoeding scheppen, uitsluitend tén behoeve van de besturende klasse, samengesteld uit verschillende vakscholen om ambtenaren voor de openbare diensten te leveren. Hiermee kon ik beginnen, welk ministerie ik ook zou krijgen in het nieuwe cabinet. Ik kon het plan net zoo goed hebben ter hand genomen aan Marine of Oorlog als aan het Ministerie van Onderwijs. Ik ben er heilig van overtuigd, dat het hopeloos is te denken aan een zoodanige hervorming van de „public school” (de kostschool) en de hoogeschool, die zou maken dat aan de eischen van de moderne staat werd voldaan; daarvoor reiken hun wortels te diep en te ver, de kosten zouden meer belopen, dan het goede waard is, dat zou worden voortgebracht en daarom heb ik een weg moeten zoeken, om deze onoverkomelijke hinderpaal. Ik geloof, dat het erg practisch zou zijn, het heele stelsel op een dood spoor te laten loopen, zooals de Amerikanen zeggen, door het stichten van scholen waar hard wordt gewerkt, eenvoudig geleefd, die modern zijn en natuurwetenschappelijk, eerst voor de Marine en dan voor alle andere openbare diensten in het algemeen en deze langzamerhand toegankelijk te maken voor iedereen, zonder eenige verplichting na het afloopen. Tegelijkertijd zou het niet onmogelijk zijn een nieuw stelsel van „colleges” te scheppen, met als hoofdzaken van onderwijs: moderne wijsbegeerte, hedendaagsche geschiedenis, Europeesche letterkunde en critiek, natuurkunde, scheikunde en plant- en dierkunde, opvoedkunde en sociologie.

Werkelijk konden we zoo een nieuw vrijzinnig onderwijs stichten en voorgoed de levensdraad afsnijden der oude talen. Ik zou dit in gang gezet hebben en vertrouwde dat deze beweging de traditiën der oude „public schools” en van Oxford en Cambridge zou hebben verbeterd of gedood. Ik had de mannen al uitgezocht om het werk aan te vangen en ik zou er nog wel meer hebben gevonden. Het doel zou zijn een soort van mannen te vormen, gehard, bruikbaar, vlug van gedachte, hoogmoedig. Al het andere moest daaraan ondergeschikt zijn. Ik zou hen onder mijn invloed gehouden hebben, door hun betrekking en op een of andere wijze zou ik er in zijn geslaagd een jonge vrouw te scheppen van hun portuur. Ik geloof wel, dat het me zou lukken, ze op een betere manier het geslachtelijke te doen ontdekken, dan het mij overkomen was, en ik zou ze leeren dat rieken naar tabak nog niet mannelijk maakt. Ik zou gezorgd hebben voor velddiensten, opleidingsschepen, vliegen, bergklimmen en wat dies meer zij en ik zou ze heel eenvoudig en zuiver hebben gevoed en onder dak gebracht — zonder gelegenheid om aan een cantine of ergens anders iets te koopen, en dan een overvloed van hoogedruk-stortbaden.

Ik heb Oxford en Cambridge herhaaldelijk bezocht sinds ik afstudeerde, en denkende aan hun taak in het Keizerrijk, kreeg ik altijd een gevoel, dat ik er weer uit wilde zijn. Steeds is het een herhaling van de oude gewaarwordingen, een lichamelijke gedruktheid, een atmosfeer van vochtigheid en mufheid, bijna net als in een kamer onder den grond, waar het behangspapier vergaat en in lappen neerhangt, de gedachte dat overal ziektekiemen zijn opgehoopt in de gothische gebouwen, in de nauwe riviërtjes als slooten, langs al die wegen met volgepropte kleine villa's. Die kleine villa's hebben al het goede van het oude kloosterstelsel vernietigd en niets van het kwaad.

We moeten voor moderne behoeften een nieuwe geest aan de hoogeschool scheppen en het laatste, waaruit deze kan worden geschapen is wel de oude academische geest. Men zou net zoo goed kunnen beproeven om de „Victory” van Nelson te brengen in een linie van moderne slagschepen. En dan, men zou schade doen aan de eigenaardige bekoorlijkheden van de oude geest der hoogeschoolen, door daaraan te gaan herstellen, net zoo goed als men daarmee afbreuk doet aan die oude, vichtige, gothische „colleges” zonder badkamers.

De teekening van de studie door meisjes in Cambridge is als 't volgt:

In haar derde jaar maakte ze zichzelf flink ziek door overwerken, zoo ziek, dat ze Newnham*) geheel moest opgeven en op reis gaan met haar moeder.

*) „College” voor meisjes te Cambridge.

Ze overwerkte zich, als zooveel meisjes in die „university colleges”, omdat haar opleiding thuis en op school slecht was geweest. Zij dacht, dat studie een geweldig inspinnen van den geest beteekende. Zij tobde over haar werk, rustte niet eens om het te beschouwen als een geheel; ze voelde dat ze niet opschoot en schafte daarom spel en uitspanning af om langer te kunnen zwoegen, en werkte tot laat in den nacht. Ze peuterde in een sleur van arbeidzame breedvoerigheid aan de onderdeelen en kleinigheden van het onderwerp.

Dat het spaak liep was niet uitsluitend de schuld van de slechte voeding, waarvoor het „college” bekend staat, en die door de meisjes 's nachts wordt aangevuld met cacou, taart en koekjes. De moeder bracht haar toberig en treurig thuis en ziende, dat ze zich daar wanhopig en ongelukkig voelde, nam zij haar mee op reis naar Italië.

Bescheiden Bijdrage in de ontwikkeling van het Phoenixlied.

Phoenix, vader onzer vriendschap,
Vogel uit den godentijd,
Neem den eersten dronk der liefde:
Op Uw roem in eeuwigheid!

Bacchus, voeder onzer vreugde,
Geef Uw zegen bij Uw wijn,
Maak ons goden met uw scepter,
Laat ons Uwe priesters zijn.

Venus, moeder onzer minne,
U zij 't laatste lied gewijd,
Nu ons hart, van vreugde dronken,
Drinkt den kus der zaligheid.

Mei 1911.

J. W.

Ideaal.

O, zou ik eens het groot Geluk weer vinden
Dat m' uit zoo hooge verte tegenblinkt?
Wanneer zal niet de druk mij meer verblinden

Van 't aardsch bestaan? — De wereld, ongemerkt
Verstikt veel liefs en goeds, dat schuilt in 't kind en
Als 't opgroeit zal de kring waarin het werkt

Op al het eigene den domper zetten.
Wee dan den arme, die niet wordt gesterkt
Door 't levend beeld des Kruislings, dat beletten

Zal d' ondergang der Ziel. — Ach, wie behoudt,
Nadat het Noodlot zijne vreugd verpletten
Kwam, 't Ideaal? Wie, die niet gaarne schouwt

Op 't schoon Verleden; daarin slechts herlevend,
Wijl in het Heden alles is verflauwd. —
Ik ben nog jong; ik zag veel oudren, strevend

Naar 't hoog Geluk; doch 't heeft hen niet gebaat.
Hun stramme geesten aarzelden nog bevend
En sloegen machtloos neer; het was te laat!

Zal ik dien laatsten strijd òók eenzaam strijden?
Of zal er iemand zijn die naast mij gaat;
Een, die mij van mezelfen zal bevrijden,

Mij steunend met een zachte, sterke hand,
Totdat wij samen voorwaarts kunnen schrijden,
Eén in ons streven, naar 't Belofde Land?

X.

(Zie verder Derde Blad).

ADVERTENTIEN.

„JE” ADRES

voor SIGAREN

en SIGARETTEN van ALLE bekende merken is:

Firma J. H. DRAYER,

Hofleverancier.

Oude Langendijk hoek Koornmarkt,
(tegenover Hôtel Central).

Eenig Corps-Sigarenleverancier.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN JR.

Zooeven is verschenen de 21STE DRUK van het

Ingenieurs Taschenbuch „Hütte”

Prijs in 3 lederen banden f 13,65.

Bestellingen worden nu reeds aangenomen,
om direct bij het verschijnen te worden uitgevoerd.

WEDEROM ONTVANGEN:

een groote sorteering

Papiermanden en Hondenmanden,

tegen concurrerende prijzen.

UITSLUITEND A CONTANT.

Aanbevelend,

J. B. STORM, Choorstraat 49a.

KLEEDERMAKERIJ.

JACs. CNOOPS, Oude Delft 218.

Zeer uitgebreide collectie voor

Rok- en Smoking Costuums.

PRIMA BEWERKING,

ABONNEMENTEN.

D. C. M. JANSSEN,

Oude Langendijk 9.

CHAMPAGNE LEON CHANDON . . .	f 2,00
„ VIX-BARA CARTE ROSE . . .	- 2,50
„ MOËT & CHANDON . . .	- 3,25
„ „ „ Demi Sec . . .	- 3,50
„ „ „ White Star . . .	- 4,25
„ VÈUVE BINET FILS & C ^{IE} . . .	- 3,25
„ HEIDSIECK MONOP. SEC . . .	- 4,55
„ G. H. MUMM . . .	- 4,20
„ DE NEUVILLE & C ^{IE} . . .	- 1,60

Lijstenfabriek en Kunsthandel.
ETSEN, GRAVURES, AQUARELLEN.

Aanbevelend,
N. J. VAN BERGEN VAN DER GRIJP,
VOLDERSGRACHT 27.

Een boek voor Heeren.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN JR.
BINNENWATERSLOOT 33-35, — DELFT.

In enkele weken zal verschijnen:

**Het Wetboek van Mevrouw Etiquette
voor Heeren**

in ZESTIEN ARTIKELEN,
— door E. C. v. D. M. —

Artikel	1.	Inleiding.
"	2.	Ontwikkeling.
"	3.	Het uiterlijk.
"	4.	Omgang met dames.
"	5.	Het afleggen van bezoeken.
"	6.	Op straat.
"	7.	Iedere man in zijn vak.
"	8.	Thuis en elders.
"	9.	Diners en soupers, luncheons, tea's.
"	10.	Brieven.
"	11.	Sport en picnics.
"	12.	Bals.
"	13.	Verloofd.
"	14.	Huwelijk.
"	15.	Van komen en gaan.
"	16.	Dingen die men moet onthouden.

Prijs ingenaaid f 1,40
„ gebonden „ 1,75.

**MEN BESTELLE HET in de
Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr.
BINNENWATERSLOOT 33-35, — DELFT.**

Een boek voor Heeren.

PIANINO'S.

Pianino's door huur in eigendom
van af f 6,- per maand.

REPAREEREN. — STEMMEN. — VERHUREN.
INRUILEN.

ALGEMEENE MUZIEKHANDEL

HEES & Co.,

Peperstraat 8-10, Delft.

HEES & Co., AMSTERDAM, Vijzelstraat 45
HEES & Co., DEN HAAG, Prinsenstr. 29-31

KENNISGEVING.

Ondergeteekende bericht de ontvangst der NIEUWSTE
STOFFEN voor Najaar en Winter. Ook een groote
collectie WATERPROOFS en ULSTERSTOFFEN.
Speciale afdeeling voor Abonnementen.

Oude Delft 245. KEES VAN DER LELY.

Algemeene Muziekhandel
HEES & Co.

Mandolines. Guitaren.

Echte Italiaansche Mandolines,
van af f 7,50.

Spaansche Guitaren van af f 10,—.

VIOLIN, BANJO'S, GUITAAR-BANJO'S en
MANDOLINE-BANJO'S, ongeëvenaard klankeffect.
CITHERS. — CELLO'S.

Alle soorten SNAREN-INSTRUMENTEN,
van de eenvoudigste tot de fijnste soorten.

VIOOLSNAREN. Vraag HERCULES Vioolsnaren.
VIOOLBENOODIGDHEDEN.

MANDOLINE-SNAREN en alle Onderdeelen voor
Snaren-instrumenten. Muziekboeken van elke uitgave.

MANDOLINE-MUZIEK in enorme keuze.
Vraagt de eerste Hollandsche Mandolineschool.

REPAREEREN

van Violin en alle soorten Muziekinstrumenten.

HEES & Co., Delft, Peperstraat 8-10.

HEES & Co., Den Haag, Prinsenstraat 29-31.

HEES & Co., Amsterdam, Vijzelstraat 45.

Firma VAN ES & JUDELS,

NIEUWSTRAAT 14. TELEFOONNUMMER 58.

STUDEERLAMPEN. — GASCOMFOREN.
GUMMI-SLANGEN. Prima GLOEIKOUSJES.

A. Kreymborg & Co.

MARKT
14 en 16

DELFT

Hofleveranciers.

Amerikaansche Kleedermakerij.

Berichten de ontvangst der NOUVEAUTÉ's
voor het Najaar.

Men vrage stalen, vergelijkbare prijzen, furni-
turen, elegance en afwerking.

Speciaal Huis voor REGENJASSEN.

Gelegenheid voor Abonnement.

A. KREYMBORG & Co.

Grootste importeurs van

Engelsche, Schotsche en Brunner Stoffen.

TELEPHOON 322.

DERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 16 SEPTEMBER 1911. No. 35.

Van verre landen.

In het belang van Groot-Nederland.

Een oogenblik wordt hier uw aandacht gevraagd voor een groot Nederlandsch en Indisch belang, een aandacht, welke naar wij hopen in u zal doen ontluiken de sympathie die tot medewerking zal leiden van u allen, lezers, wien het welzijn onzer overzeesche bezittingen ter harte gaat.

Die aandacht wordt gevraagd voor het jonge meisje: het jonge meisje, uit de onbemiddelde Indische kringen, het jonge meisje, dat eene jonge vrouw wordt, dat moeder wordt, dat de opvoedster wordt van een nieuw geslacht.

Het Indo-vraagstuk is een zeer moeilijk vraagstuk. Ieder, die in Indië geweest is, weet dit. De Indo met Nederlandsch en Indisch bloed in de aderen staat tusschen den Europeaan en den Inlander in, hij behoort tot onzen Nederlandschen stam, hij heeft dezelfde rechten en verplichtingen als de Nederlander, maar hij gevoelt zich geen Nederlander. In zijn jeugd reeds, op school, en later in het maatschappelijk leven voelt hij zich soms achteruit gezet; er is bij hem een wantrouwen ontstaan tegenover den volbloed Europeaan. Dit zoo moeilijk te overwinnen gevoel, dat van vader op zoon, van moeder op dochter overgaat, is niet alleen een gevaar voor den bloei onzer koloniën, maar is tevens een aanklacht tegen ons zelve. Die duizenden Nederlanders behooren wij de hand te reiken; wij willen hen voor ons volk en onzen stam behouden; wij willen hun doen zien, dat wij ook hunne hoofden en handen noodig hebben in onze maatschappij en wij willen, zoo hopen wij, tevens hunne harten winnen!

En als wij dit willen, dan dient er allereerst iets gedaan te worden voor het jonge meisje uit deze onbemiddelde klassen, want zij blijft na het doorloopen der lagere school zoo goed als verstoken van verdere ontwikkeling — wat hiervan het gevolg is, men leze de in een brochurevorm uitgekomen lezing van mevrouw Hissink-Snellebrand, eene vrouw, wie het lot van deze meisjes ter harte ging en die gedurende haar onderwijsloopbaan een groot plan heeft gevormd.

Het is tot de verwezenlijking van dit plan, dat wij uw aller medewerking en steun inroepen.

Wanneer de meisjes na afloop van de lagere school, waar zij reeds een zekere ontwikkeling zijn deelachtig geworden, waar zij zich gewend hebben aan een omgang, waarin het Nederlandsche element invloed heeft uitgeoefend, een invloed, dien zij (dit heeft de ondervinding bewezen, men vrage het allen onderwijzers!) zeer gaarne ondergaan, zich kunnen vereenigen in internaten, die wij „Jonge-Vrouwen-Scholen” willen noemen: scholen, waar zij veel zullen leeren, wat zij voor het praktische leven noodig zullen hebben: land- en tuinbouw, huishoudelijken- en handenarbeid, waar geest en gemoed door bestuur en omgang ontwikkeld worden, waar een Nederlandsche geest zal heerschen en de Nederlandsche taal goed zuiver gesproken wordt, dan bereiken wij zoo ook de vrouw, de moeder, de opvoedster van een nieuw geslacht, dat, naar wij hopen, niet alleen de rechten en plichten als Nederlander zal hebben, maar zich daarbij waarlijk Nederlander zal gevoelen!

Aan 't hoofd der eerste „Jonge-Vrouwen-School” zal mevrouw Hissink-Snellebrand, de ontwerpster van het plan, staan; zij doet dit geheel belangeloos en eenige voor dit bijzondere werk uitgekozen vrouwen zullen haar ter zijde staan,

Wanneer gij allen, die Indië kent, aan wie door onze Koloniën een rustig en ruim bestaan verzekerd is, die u een extra weelde kunt veroorloven door de jaren eens doorgebracht in de Tropen; gij, die Indië kent door bloedverwanten en vrienden; en gij, die Indië alleen kent als „onze Koloniën”; wanneer gij allen, voelende, dat er hier sprake is van een groot stambelang, dat wij hier een erfenis hebben te aanvaarden van onze voorvaderen, die de 17e eeuw tot eene roemrijke maakten, ieder naar uw vermogen iets bijdraagt in geld, in boeken, in grondstoffen, dan kan die eerste Jonge-Vrouwen-School in 1913 verrijzen en kunnen wij beginnen met een werk, dat zoo dringend noodig is, van welks slagen zooveel afhangt, niet alleen voor het heil van Indië, maar ook voor Nederland.

Ieder, die iets gevoelt voor het doel, waarnaar wij streven,

zende zijn (haar) kaartje *) aan het adres van onzen Secretaris, den heer H. de Chauvigny de Blot, 2e Schuijststraat 252, Den Haag.

Namens het Bestuur van de Vereeniging
tot Oprichting voor Jonge Vrouwen-Scholen in N.-I.,
A. W. M. E. UHLENBECK-TERWOGT,
Voorzitter.
H. DE CHAUVIGNY DE BLOT,
1e Secretaris.

*) Gewoon lidmaatschap f 5,— per jaar, buitengewoon lidmaatschap f 2,50, begunstigende leden daarboven.

Oorlogsberichten.

Men meldt ons uit Parijs: De Duitschers maken veel bluf, maar met het geld van de Franschen. Slechts het terugvragen van deze duiten was noodig om een paniek op de Berlijnsche beurs en bestorming eener spaarbank te veroorzaken.

Men meldt ons uit Bienenmühle, Saxen, Ertzgebirge: De Franschen maken veel bluf; de Duitser spreekt niet over den krijg; hij is kalm bezadigd, maar gereed, een Bulhond gelijk, tot het tergen hem te kras wordt.

Men meldt ons uit Roermond: In Dalheim (grens) liggen 20.000 man Duitse troepen; de hengsels van de deuren te Venlo zijn gesmeerd.

Men meldt ons uit Kethel: Hier is men zeer zenuwachtig en op het ergste voorbereid; de padvindders bewijzen goede diensten.

De Delftsche Studenten Weerbaarheid wordt gemobiliseerd. Volgende week meer.

Kunst.

Reinaert de Vos, uyt het middelnerderlandsch herschreven door Stijn Streuvels, Amsterdam, L. J. Veen 1911.

Waar dit kunstwerk thans in een, voor elken normaal ontwikkelde, genietbaren vorm ter bespreking voor ons ligt, denken we onwillekeurig terug aan de vunzige lucht van een klaslokaal, waar een nogal saaie leeraar ons met een vervelend-zeurige stem vertelde van een zekeren Willem die den Madoc maakte, een vrij obscuur en in mysteriën gehuld personage, dat zijn beroemdheid voornamelijk te danken had aan zijn kostelijke schepping, „de Vos Rijnaerde”, een meesterwerk op litterair gebied, dat door veel groote volkeren met afgunst wordt bestudeerd als een geschrift van algemeen taalbelang uit het begin der XIIIe eeuw.

Als zoodanig was dit dieren-epos* in zijn bestaanden vorm gedoemd om slechts in de kamers der geleerden te worden genoten. Hoe anders was evenwel de bedoeling van den schrijver, die juist in den vorm van den sluwen, listigen, altijd een uitweg vindenden vos het type van den kern gezonden Vlaming heeft geschapen.

Het is dan ook de groote verdienste van Streuvels, dit kunstwerk — in vorm verouderd, doch in wezen steeds actueel — door deze nieuwe bewerking nader tot het volk te hebben gebracht.

Want dat de Vos Reynaerde zal gelezen worden, lijdt geen twijfel. Geschreven in een vlotten stijl, met groote letters op dik kunstpapier gedrukt, is deze bewerking, die bovendien verlucht wordt door teekeningen van Gustaaf van de Woestijne en zooveel mogelijk de sfeer van het origineel handhaaft, reeds door zijn uiterlijk aantrekkelijk. De zeer geringe prijs (f 0,90 ingenaaid en f 1,25 gebonden), zal ongetwijfeld mede tot de veralgemeening bijdragen.

Wij kunnen dan ook niet anders dan bewerkter en uitgever geluk wenschen met dezen ouden vos in zijn nieuw en sympathiek kleed.

J. v. R.

Boekbespreking.

Geschiedenis van het onderwijs in Nederland.

Aflevering I geeft een belangwekkend overzicht van 't Romeinsche onderwijs. Quintilianus geeft een opvoedkundige theorie met hoog-zedelijke eischen. Er zijn veel verschildpunten met 't tegenwoordige onderwijs. De aanstaande rhetor, staatsman en leider, op welk gebied ook leert „spreken”; voor de mimiek en rhytmiek opent de muziek den weg, voor de logische conclusies de meetkunde. Bekende verhalen goed vertellen en woord voor woord zuiver

uitdrukken, is een eerste vereischte. Bij de Romeinen (in tegenstelling met de Grieken) raakt 't muzikale gedeelte op den achtergrond; trouwens veel van het ideaal valt weg bij de utilistische Romeinen.

Over 't algemeen is er geen opleiding vóór elk bepaald vak. Maar veel is 't zelfde. Karakter van den onderwijzer telt meer als capaciteit. Strengheid. Openbaar onderwijs beter als particulier. Niet slaan; aan slagen raken de leerlingen te gauw gewend als de slechtste slaven. In de jeugd veel geheugenwerk — later eigen oordeel. —

De Christenen bezoeken de openbare (Heidensche) school; in 't gewone burgerlijke leven onderscheiden zij zich in niets van de Heidenen en 't is evenzelf sprekende eisch, dat zij zich de maatschappelijke deugden op de gewone school eigen maken. Is de Christelijke Kerk Staatskerk geworden, dan zet men alles op den zelfden voet voort, ontardt de openbare school echter door bandeloosheid en zedeloosheid, dan ontstaat pas een principieel streven van Christelijke zijde.

Er is meer belangrijks in deze aflevering. Daarbij goede illustratie en bronnen-opgave voor geïnteresseerden. Zeer de moeite waard.

Studiebelangen.

Reorganisatie Handleidingen-Vereeniging.

Op de jongste algemeene vergadering vóór de zomervacantie is besloten:

De jaarlijksche contributie à f 0,50 af te schaffen en daarvoor in de plaats te stellen **een bijdrage in eens, groot f 2,00**. Dit bedrag is bij de toetreding tot de vereeniging te voldoen, waarvoor men een bewijs van lidmaatschap ontvangt, dat steeds geldig blijft, **naast** het bewijs van inschrijving aan de T. H.

Als overgangsmaatregel is besloten:

Dat zij die één, twee of meer jaren lid der vereeniging zijn, inplaats der contributie 1911—1912 zullen betalen respectievelijk f 1,50, f 1,00 of f 0,50.

Op dezelfde vergadering werd besloten, dat de verkoop aan leden **uitsluitend à contant** zal plaats hebben en daarbij het bewijs van lidmaatschap moet worden overgelegd.

Daartoe is dit bewijs van lidmaatschap in de vorm van een bonboekje gemaakt. Bij den koop van een bepaalde handleiding tegen ledenprijs, moet de desbetreffende bon worden ingeleverd. Dit bonboekje is op naam en **boekje en bons zijn dus strikt persoonlijk**.

Deze regeling zal aanvangen met het nieuwe vereenigingsjaar, dus op 1 October aanstaande.

Van 1 October 1911 af, zullen voor de leden de handleidingen bij de firma J. Waltman Jr., dus uitsluitend verkrijgbaar zijn à contant met inlevering van de betreffende bon Het teekenen van een bon in den winkel vervalt daarmede.

Bedoelde bonboekjes tegelijk bewijs van lidmaatschap zullen vanaf 20 September in den winkel van de firma J. Waltman Jr. verkrijgbaar zijn tegen betaling der verschuldigde contributie:

Voor nieuwe leden bedraagt dit dus f 2,00 + f 0,10 in-ningskosten + f 0,15 voor stat. en huish. reg.

Voor hen die 1 jaar lid zijn f 1,50 + f 0,10 inningsk.

" " " 2 " " " f 1,00 + f 0,10 "

" " " 3 of m. j. lid zijn f 0,50 + f 0,10 "

Deze laatste 3 categorieën, behoudens *achterstallige* contributie, welke tegelijk moet worden voldaan.

Ter controle moet bij de koop dezer boekjes het bewijs van inschrijving aan de T. H. worden getoond.

Zij, die nog steeds gelden verschuldigd zijn voor op credit gekochte handleidingen (van voor 13 April 1911 dus), worden dringend verzocht deze te voldoen. Zij zijn door het bestuur in het lidmaatschap geschorst en bedoeld bonboekje kan hen niet worden uitgereikt aler de verschuldigde gelden zijn betaald.

Voor het bestuur,

De Penningmeester,
C. TELLEGEN.

Plaatsgebrek.

Werkelijk blijkt nu, dat ongeveer 30 eerste-jaars technologen geen plaats op het laboratorium zullen krijgen en zelfs al wordt van hooge zijde medewerking verleend niet voor Januari of Februari zullen kunnen krijgen.

Ingekomen boeken.

DE GEVOLGEN DER BERNER CONVENTIE, populair besproken door H. C. C. Clockener—Brousson. Uitg. Pedro Clignett, Amsterdam. Prijs 25 ct.

REINAERT DE VOS, vrij uyt het middelnederlandsch herschreven door Stijn Streuvels. Uitg. L. J. Veen, Amsterdam, 1911. Prijs ing. f 0,90, geb. f 1,25.

SCHAKELINGEN VOOR ELECTRISCHE VERLICHTING door C. D. Volker. C. Morks Czn., Dordrecht. Prijs geb. f 1,90.

Technische Hoogeschool.

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 13 September No. 6818/1, Afd. H. M. O. is voor het tijdvak van 16 September 1911 tot en met 15 Mei 1912 benoemd tot assistent voor de waterbouwkunde aan de T. H. te Delft H. J. Regeer, aldaar.

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 13 September 1911 No. 6818/2, afd. H. M. O. is voor het tijdvak van 16 September 1911 tot en met 31 Augustus 1912 benoemd tot assistent voor de technische hygiëne aan de T. H. te Delft D. P. Ross van Lennep, aldaar.

Adresveranderingen.

W. v. d. Bergh,	Oude Delft 4.
J. H. Blok,	Geestbrugweg 3, Rijswijk.
E. H. Boissevain,	Oude Delft 12b.
A. E. Bosman,	Hugo de Grootstraat 7.
W. Th. Bousché,	Columbusstraat 95, den Haag.
W. H. Brandenburg,	v. Leeuwenhoeksingel 17.
A. H. ten Broek,	Leeuwendaallaan 14, Rijswijk.
J. de Bruyn Kops,	Antonie Duyckstraat 95, d. Haag.
A. Brzesowsky,	v. Leeuwenhoeksingel 17.
W. A. Th. Claasz,	Hugoplein 18.
C. Z. W. Dekkers,	Markt 37b.
L. Doll,	Phoenixstraat 56.
Cl. G. Driessen,	Zuidwal 7a.
G. Eversmann;	Valkenboschlaan 7.
C. G. la Fontaine,	Franklinstraat 90, den Haag.
J. van Gendt,	Oude Delft 56.
R. de Greve,	Markt 50.
A. Grünberg,	2e Schuytstraat 139, den Haag.
N. J. E. Hageman,	Oude Delft 70.
A. van Hoek,	Spoorsingel 2.
F. B. C. E. M. Jansen,	Koornmarkt 19.
H. J. Kessler,	Groot Hertoginnelaan 18, d. H.
J. C. Kolling,	Javastraat 90, den Haag.
J. Klynstra,	v. Speykstr. 54, den Haag.
F. R. Th. Kröner,	Oude Delft 184.
K. J. Leatémia,	Spoorsingel 2.
P. K. J. Leendertz,	Koornmarkt 53.
J. B. Leeuwenberg,	Voorstraat 23.
P. J. C. v. d. Loo,	Voorstraat 23.
Th. K. van Lohuizen,	v. Leeuwenhoeksingel 35.
E. G. B. Louzada,	Copernicusstraat 126, den Haag.
F. W. Lutter,	Phoenixstraat 56.
A. van Lutsenburg Maas,	Geestbrugweg 20, Rijswijk.
E. B. van der Marck,	Wijnhaven 18.
J. C. van der Meij,	Laan van Overvest 40.
A. A. Mol,	Hugoplein 11.
S. v. Nymegen Schonegevel,	Wijnhaven 19.
S. van Ravesteyn,	Westerkade 31, Rotterdam.
L. W. G. de Roo-de la Faille,	Oude Delft 209.
W. M. Roessingh v. Iterson,	Koornmarkt 55/57.
A. J. Staring,	Hugoplein 78.
W. A. Staring,	Hugoplein 66.
E. H. Schippers,	Oude Delft 209.
K. Sillevius,	Franklinstraat 6, den Haag.
J. Slim,	Oude Langendijk 8a.
M. van Son,	Hugoplein 64.
W. Th. H. Stibbe,	Huize Kraayenburg.
Le Sueur,	Oude Delft 70.
H. W. van Tijen,	Schiedamsche Singel 30e, R'dam.
W. J. de Voogt Nz.,	Hugo de Grootstraat 28.
L. R. Wentholt,	Wijnhaven 19.
W. G. Witteveen,	Geer 64.
A. F. de Wolff,	Voorstraat 48.

ADVERTENTIEN.

ZOOEVEN VERSCHENEN:

MIJN LEVENdoor LOUISE VAN TOSKANE,
Ex-Kroonprinses van Saksen.Authentieke uitgave met 18 portretten en platen
naar origineele foto's.**Prijs f 2,25 ing.**Voorhanden bij den Technischen Boekhandel en
Drukkerij J. WALTMAN Jr., Binnenwatersloot 33-35.**PIANO'S en ORGELS in huur van af f 4 —**
per maand met inbegrip van stemmen bij
F. J. RAAR, NIEUWSTRAAT 6.**„AU FIGARO”.****G. KIELA, Kapper,****Oude Delft 166, Delft,**

schuin tegenover „Huis Lambert van Meerten”.

J. W. STOUTJESDIJK,

Jacob v. d. Doesstraat 94. - Den Haag.

REPETEERT:

Toegepaste Mechanica.**'s Gravenhaagsche en Delftsche Manège**

Directeur: R. J. J. HIEMSTRA.

Kazernestraat 46-48, 's Hage.
TELEFOON 3065.Westvest 16, Delft,
TELEFOON 335.**DAGELIJKS RIJONDERWIJS.**Speciale gelegenheid tot opleiding voor de EXAMENS
VAN ADSPIRANT-CORNET.**TECHNISCHE BOEKHANDEL EN**
DRUKKERIJ J. WALTMAN JR.

Thans is verschenen:

Prof. Dr. H. DE VRIES,

Leerboek der beschrijvende meetkunde, deel II
(1 deel tekst en 1 atlas) (ruimte-krommen en
gebogen oppervlakken).

Prijs afzonderlijk f 9,--.

Vroeger verscheen van hetzelfde werk deel I
(1 deel tekst en 1 atlas) (de leer der Projectie-
methoden).

Prijs van deel I/II te samen f 17,50.

ZELDZAME AANBIEDING!

TE KOOP AANGEBODEN:

een 1^e klasse **HEEREN-RIJWIEL**

merk „Royal Enfield” (geheel nieuw).

Tevens een T. N. **MOTORRIJWIEL.**ADRES: **RIJWIELHANDEL** Molslaan 4,
2e huis van af de BRAB. TURFMARKT.**Hôtel OOSTERHOFF,**bij de **HAAGPOORT.**

— Diners per abonnement. —

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.
BINNENWATERSLOOT 33-35. — DELFT.

Verschenen is de hollandsche vertaling van:

BADEN POWELL'S PADVINDERSBOEK.Met toestemming van den Schrijver voor Nederland
bewerkt, onder toezicht en met medewerking van het
Hoofdbestuur der Nederlandsche Padvindersonorganisatie,
tevens bevattende „Het Reglement en de Techniek der
Nederlandsche Padvindersonorganisatie”.

Inhoudsopgave:

Hoofdstuk	I. De Padvinders.
”	II. Velddienst.
”	III. Kampleven.
”	IV. Over goed opmerken.
”	V. Waarneming van de natuur.
”	VI. Hoe men wilskracht verkrijgt en sterk en gezond wordt.
”	VII. Het voorbeeld van de oude Ridders.
”	VIII. Het redden van menschenlevens.
”	IX. Ons Vaderland.
”	X. Een padvinderscorps voor Nederland.

Prijs ingenaaid f 0,90.

Voorhanden in bovengenoemden boekhandel.

FIRMA WED. F. HELBERS,
OUDE KERKSTRAAT 4.**TEEKENPLANKEN,**
HAKEN EN DRIEHOEKEN.**Reclame Dictaat-Cahiers,**

160 bladzijden dik, zwart omslag,

— f 2,— per dozijn. —

CAHIERS (Blauw omslag),

80 bladzijden dik. :: 5 cents per stuk.

SWAN VULPENHOUDERS.**HEEREN STUDENTEN.**Het goedkoopst adres voor het leveren van
BUREAUX, BOEKENKASTEN, enz.,
is bij B. GROBBEN, VOORSTRAAT 23, Meubelmaker.

G. & H. OUWERLING,

Meubelfabrikanten,
 CHOORSTRAAT 28.
 CELLEBROERSTRAAT 33.

Meubelfabriek. : : : : :
 : : : : Behangerij : : : : :
 : : : : : Stoffeerinrichting.
 BUREAUX. / BOEKENKASTEN.
 LUIE STOELN. / TAFELTJES.

HENRI A. A. SPEE,

Specialiteit in
Parapluies en Wandelstokken
 CHOORSTRAAT 29.
 REPAREEREN. OVERTREKKEN.

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.
 OUDE DELFT 146.

A. J. PRINS, Choorstraat 4

Extra voordeelige aanbieding van
Dictaat Cahiers.

Reclame Cahiers, 160 bladz. dik, prima
 kwaliteit papier, per dozijn f 2,—.

Teekenborden,

met garantie. : : Zeer voordeelige aanbieding.
VERKOOP UITSLUITEND à CONTANT,
 tegen zeer lage prijzen.
 Reparatie-Inrichting voor VULPENHOUDERS.

E. DE GROOT,
 hoek VOLDERSGRACHT 33,
 geeft de HOOGSTE prijzen voor ge-
 dragen kleederen. Sedert 1870 bekend
 onder den naam van VOGELI.

Nieuwe Uitgaven van de TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN JR.

Prof. J. KLOPPER, c. i. Leerboek der toegepaste
 Mechanica, compleet in 3 deelen, waarvan deel
 I in het einde van 1911 zal verschijnen, deel
 II en deel III in 1912 en 1913.

Prijs compleet ± f 25,—.

Prof. Dr. J. BOESEKEN, r. Beknopte scheikunde
 der suikers. Verschijnt einde 1911.

Prijs ± f 4,—.

Jhr. L. R. L. DE MURALT, c. i. Oeverwerken.
 Verschijnt einde 1911.

Prijs ± f 4,—.

J. J. C. WESTENDORP. Verzameling van vraag-
 stukken voor Hoogere Algebra. (Kan bij het werk
 van Lobatto gebruikt worden.) Verschijnt ver-
 moedelijk nog dit jaar.

Prijs ± f 4,—.

Ecole de Danse.

GÉRARD P. F. GOOSSENS.

Auteur et Professeur de Danse, Tenue et Maintien.

Membre de l'Académie Internationale à Paris.

Bekroond Zilveren Medaille en Diploma („Duncan-Polka“).

Aanvang der lessen medio October
 in Hotel „Wilhelmina“.

Speekuren en inschrijving iederen Woensdag van af
 Woensdag 13 September van 2—4 uur in Hotel
 „Wilhelmina“ en dagelijks bij den Heer MARCE DE
 ROO, Nieuwstraat 5, waar tevens prospectus ver-
 krijgbaar is, en Bilderdijkstraat 8 te 's Gravenhage.

De Nieuwste dansen zullen wederom onderwezen
 worden door mij medegebracht van het Internationale
 Congres te Weenen.

HEEREN-MODE-MAGAZIJN J. J. PETIT, Hypolitusbuurt 31.

Steeds groote keuze NOUVEAUTÉ'S in:

⊗ Dassen, Knoopen, Bretels, Gordels, Pôchets, ⊗
 Hemden, enz.

: AFDEELING HEEREN-HOEDEN, :
 Speciaal merk: „THE J. P. HAT“.

⊗ ⊗ Alleenverkoop: MOORES-HOEDEN. ⊗ ⊗
 Heeren-Ondergoederen. — Regenjassen.
 Sportpetten. — Vesten.

SCHERP CONCURREERENDE PRIJZEN.

FOTO-ARTIKELEN ADR. VAN OOSTEN.

BRABANTSCHE TURFMARKT 65. — DELFT.

Speciaal adres voor het
 ontwikkelen en afdrukken van platen en films
 OPPLAKKEN EN INLIJSTEN VAN FOTO'S, ETC.